

Daar zijn de hulptroepen

Simone Levie (38) en **Matthijs Douwes** (42) runnen samen hun bedrijf Mpop. Simone is het gezicht van het bedrijf, als online-ondernemer en coach. Ze hebben drie zoons: **Joël** (7), **Jimmy** (5) en **Abel** (2). Het gezin woont in Apeldoorn.

Ik heb altijd al geroepen dat ik een nanny wilde. Geen jong meisje, maar een oudere dame met veel ervaring. Toen ik zwanger was van Abel riep mijn moeder dat ik echt iemand moest gaan zoeken om mij te helpen. Een paar dagen later vond ik Jogé op Facebook. Na mijn bevalling is ze direct begonnen.'

'Ze nam het werk van de kraamhulp over en zorgde ervoor dat ik door kon met mijn bedrijf. Haar man Johan bood zich aan als klusjesman en hij zorgt ook voor de tuin. Ze woonden in Hasselt, maar zijn na vier maanden naar Apeldoorn verhuisd. Zeker in die eerste tijd, maar nu nog steeds, zit ik dankzij onze nanny in een soort "verwenbubbel". Jogé is er 's morgens om zeven uur. Als ik beneden kom zijn de bananenpannenkoeken al gebakken. Op evenementen, waar veel mensen iets van me willen, beschermt ze mij een beetje. Eigenlijk zorgt ze niet alleen voor de kinderen, maar ook voor mij.'

'Matthijs moest in het begin een beetje wennen. Jogé en ik zijn samen een wervelwind, we weten precies wat er op een dag moet gebeuren en gaan er meteen enthousiast mee aan de slag. Het

**KOSTEN
PER MAAND:
€3500**

Het gezin heeft een nanny, tuin-/klusjesman en schoonmaker.

Lees verder op
pagina 46

Een gezin met twee werkende ouders kan bijna niet zonder hulp: een oppas, een schoonmaker en een tuinman zijn geen uitzondering. Maar hoe manage je die allemaal?
Door Susan Sjouwerman • Fotografie: Martin Dijkstra

Majlis Schweitzer (39), leiderschapstrainer en Wouter Schotsman (45), directeur bij Eetgemak. Wonen in Amsterdam Nieuw-West met zoons Luuk (14), Stan (11) en Joep (9).

**KOSTEN
PER MAAND:
€800-€1000**

Het gezin heeft drie vaste oppassen, maakt gebruik van een flexibele oppasservice, en heeft een schoonmaker, cateraar en tuin-/klusjesvrouw.

‘**T**oen ik zwanger was van Joep bedacht ik dat ik graag een vaste oppas voor een paar dagen per week zou willen. Met de crèche was ik niet zo tevreden, bovendien zou oppas aan huis voor drie kinderen net zo duur zijn. Wouter en ik plaatsten daarom een oproepje op Marktplaats. We kregen een aantal reacties, onder wie ook eentje van de man die nu bekend is als Robert M. (veroordeeld in de zedenzaak bij kinderdagverblijf Het Hofnarretje, red.). We hebben nog met hem gemaïld, maar ik had er meteen een “niet pluis”-gevoel bij.’

‘Op ons oproepje reageerde ook Rianne, aankomend pabo-student en daarom een zeer geschikte kandidaat. Vanaf het moment dat Joep drie maanden oud was heeft zij twee dagen per week opgepast. Toen hij naar de basisschool ging, stopte Rianne, ze werd juf op de school van onze jongens.’

‘Ik heb Rianne en al onze andere oppassen leren koken. Ik ben een gezondheidsfreak, alles moet vegetarisch en we eten niet uit pakjes of zakjes. Dat is best een uitdaging voor die meiden. Soms kom ik thuis en vind ik achterin het keukenkastje een weggemoffelde Knorr-verpakking. Maar goed, ik ben de moeilijkste niet. Anders dan op het werk – ik ben nu eenmaal leiderschapcoach – ben ik thuis conflictmijdend en erg op de sfeer. Ik slik dingen in die ik eigenlijk zou moeten zeggen.’

Lees verder op
pagina 46

‘Ik heb al onze oppassen zelf leren koken’

Annefloor van Ee-Samsom (34), digital director bij Life Fitness, en **Jordann van Ee** (36), accountmanager bij Copyright Promotions Licensing Group. Vorig jaar getrouwd, ouders van dochter Maxine (2). Zijn deze zomer verhuisd van Amsterdam naar Bussum.

‘We werken allebei fulltime en halen daar veel voldoening uit. Als we vrij zijn, willen we onze tijd doorbrengen met elkaar en met onze vrienden. Of we gaan sporten, ik hockey, Jordann bokst en we gaan naar de sportschool. We merkten al snel dat er te veel in het weekend moest gebeuren omdat we het doordeweeks druk hebben. En ik wilde niet dat het werk thuis op mij zou neerkomen. Ik ben ervan overtuigd dat het goed is voor jezelf en voor de economie om werk uit te besteden. Je bent het waard.’

‘Onze hulptroepen vinden we altijd via-via. Jordann is een netwerker, als hij iemand hoort praten over een goede schoonmaker of oppas stapt hij er zo op af. Hij vindt dat hetzelfde als mensen regelen voor film- of reclameproducties. Op dit moment komen de oppassen – dat zijn verschillende meiden – zo’n vier tot zes uur per week. Bijvoorbeeld als we eens op datenight willen, maar ook om bij te springen tijdens de spitsuren. Soms komt een van ons laat thuis van werk terwijl de ander weer moet sporten. En soms is een van ons op reis. Dan helpt zo’n uurtje extra support enorm. We zeggen duidelijk tegen Maxine: “Jij gaat nu eten met de oppas want papa moet even iets doen.” Dan snapt ze dat de oppas de leiding heeft, ook al zijn wij thuis.’

‘Onze schoonmaakster komt elke week twee uurtjes, ze strijkt

**KOSTEN
PER MAAND:
€500-€600**

Het gezin heeft een oppas, schoonmaker, klusjesman en tuinman.

Lees verder op
pagina 46

‘Goed voor de economie om werk uit te besteden’

☛ Simone Levie, pag. 41.

mocht van hem wel wat relaxter. Mijn moeder was aanvankelijk wat jaloers: ineens was er een andere vrouw in huis, terwijl zij de oma van de jongens is. Zeker Abel gaat net zo lief naar Jogé als naar oma of naar mij. Inmiddels is iedereen gewend en komen mijn moeder en haar vriend zelfs bij Jogé en Johan thuis om te borrelen.'

'Als we het ons niet meer zouden kunnen veroorloven is Jogé absoluut de laatste die vertrekt. Ze doet zoveel voor me: ze heeft mijn kantoor ingericht, ze pakt mijn koffer in als ik op reis moet. Ze is een werknemer, maar eigenlijk meer dan dat. Ik merk het als ik feedback geef: ik ken haar zo goed, dat ik ook negatieve dingen gewoon zeg. Net zoals ik Matthijs zou aanspreken als iets mij niet zint. Misschien dat Jogé zaken anders aanpakt dan ik, ze ziet dit echt als werk. En dat is oké.'

'We koesteren Jogé en Johan. Wat we hebben is heel bijzonder. Omdat ze een stel zijn, zou dat in conflictsituaties moeilijk kunnen worden. Heb je een probleem met de een, dan ook met de ander. Conflicten kunnen altijd ontstaan – ik heb dat helaas wel meegemaakt met medewerkers – maar met Jogé of Johan verwacht ik dat niet.'

☛ Majlis Schweitzer, pag. 42.

Bijvoorbeeld wanneer een oppas toch iets kookt met zo'n zakje of als ze niet streng genoeg is met beeldschermtijd.'

'Tegenwoordig is Rianne geen juf meer, ze heeft haar eigen cateringbedrijf. Ik houd kantoor aan huis en als er cursisten komen, bereidt zij 's morgens de lunch voor. Daarna haalt ze de jongens uit school. Dat werkt heel fijn in combinatie met de oppassen die we op andere dagen hebben. En als Wouter en ik 's avonds weg moeten, regelen we oppas via de app Charlie Cares. Los van de zorg voor de jongens hebben we een fantastische dame voor de tuin en kleine klusjes in huis. Eens in de zoveel tijd komt ze spontaan langs, als een soort reddende engel. Dan pakt ze allerlei klussen aan en hangt ze bijvoorbeeld lampen en plankjes op. En onze schoonmaker, Imane, komt eens per anderhalve week. Al vijf jaar lang.'

'Mensen vragen weleens: "Hoe doe je het allemaal, een eigen bedrijf en drie kinderen?" Nou, dankzij de hulptroepen. Eens per anderhalve maand plan ik alles in. Ik zorg dat alle oppassen een gelijke hoeveelheid werk krijgen. Voor de gaten in het rooster vraag ik mijn schoonouders.'

☛ Annefloor van Ee-Samsom pag. 44.

ook. De klusjesman en de tuinman komen incidenteel, al is dat op het moment best vaak nu we net verhuisd zijn. Zijn ze onmisbaar? Als we morgen geen geld meer zouden hebben voor hulp, dan kunnen we natuurlijk alles zelf. Maar oppas voor Maxine en ook de kinderopvang – ze gaat vier dagen per week – vinden we een must. Die is essentieel voor haar sociale ontwikkeling.'

'De relatie tussen ons en onze hulptroepen is goed, maar we zijn wel duidelijk. Ik laat bijvoorbeeld overal briefjes achter voor de schoonmaakster waarop staat wat ze precies moet doen en welke doekjes en schoonmaakmiddelen ze moet gebruiken. De tijd die ik inkoop moet zo nuttig mogelijk besteed worden.'

'Ik ben vriendelijker tegen de mensen die hier over de vloer komen, ik reageer anders dan op het werk. Ik wil dat ze het hier fijn hebben en dat ze ruimte hebben voor eigen initiatief. We hebben meer een houding van: "Dit is wat we gedaan willen hebben, hoe kun jij ons daarbij helpen?" Al blijven we er wel bovenop zitten. Te laat komen of te weinig flexibiliteit, dat gaat niet. Dan laten we iemand gaan.' ☐

'Ik laat briefjes achter voor de schoonmaakster. De tijd die ik inkoop moet zo nuttig mogelijk besteed worden'